

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Ś.Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Rajca

Protokolant: Mirosława Męcarska

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2014 roku w Ś.

na rozprawie

w sprawie z wniosku M. B.

przy udziale T. P.

o podział majątku wspólnego

postanawia :

I. ustalić, że w skład majątku wspólnego wnioskodawczynie M. B. i uczestnika T. P. wchodzi następujące składniki:

1. prawo własności nieruchomości gruntowej, działka nr (...) o powierzchni 0,1763 ha, zabudowanej budynkiem mieszkalnym wraz z garażem, położonej przy ul. (...) w C., dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...), o wartości 598.300 zł;
2. prawo własności stanowiącego odrębną nieruchomość lokalu mieszkalnego nr (...) o powierzchni 54,30 m² położonego przy ul. (...) w C., dla którego prowadzona jest księga wieczysta nr (...), wraz z udziałem w wysokości 837/10.000 w częściach wspólnych budynku i w prawie własności gruntu tj. działki nr (...) o powierzchni 0,0294 ha, objętej księgą wieczystą nr (...), o wartości 135.500 zł;
3. udział w wysokości 191/10.000 we współwłasności nieruchomości gruntowej tj. działki nr (...) o powierzchni 0,4137 ha położonej w C., dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...), zabudowanej m.in. budynkiem gospodarczym o powierzchni ok. 35m² użytkowanym jako garaż, o wartości 21.200 zł;
4. udział w wysokości 210/10.000 we współwłasności nieruchomości gruntowej, tj. działki nr (...), położonej w C., dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...), o wartości 4.400 zł;
5. prawo własności samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) rok produkcji 2005, nr VIN (...), o wartości 18.000 zł;
6. prawo własności samochodu osobowego marki T. (...) nr rej. (...) rok produkcji 2001 nr VIN (...), o wartości 10.000 zł;
7. prawo własności telewizora plazmowego o wartości 1.500 zł;
8. prawo własności lodówki o wartości 900 zł;
9. prawo własności pralki (...) o wartości 700 zł;
10. prawo własności czterech opon zimowych do samochodu T. (...) o wartości 1.200 zł;

II. ustalić, że udziały uczestników w majątku wspólnym są równe,

III. dokonać podziału majątku wspólnego uczestników w ten sposób, że prawo własności rzeczy opisanych w pkt I.2-I.4, I.6 i I.10 przyznać wnioskodawczyni M. B., a w pkt I.1, I.5. i I.7-I.9 uczestnikowi T. P., nakazując uczestnikowi wydać wnioskodawczynie przedmioty wskazane w pkt I.10;

IV. ustalić, że wnioskodawczyni poniosła nakład z majątku osobistego na majątek wspólny w kwocie 7.438 zł;

V. zasądzić od uczestnika T. P. na rzecz wnioskodawczyni M. B. kwotę 227.269 zł (słownie: dwieście dwadzieścia siedem tysięcy dwieście sześćdziesiąt dziewięć złotych) tytułem rozliczenia dopłaty do udziału wnioskodawczyni w majątku wspólnym oraz opisanego w pkt IV nakładu poniesionego przez wnioskodawczynię, przy czym odroczyć termin zapłaty tej kwoty na okres 1 roku od dnia prawomocności niniejszego postanowienia, oddalając wniosek uczestnika o rozliczenie nakładów;

VI. w pozostałym zakresie postępowanie umorzyć;

VII. zasądzić od uczestnika T. P. na rzecz wnioskodawczyni M. B. kwotę 1.407,09 zł (słownie: tysiąc czterysta siedem złotych i dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni M. B. (uprzednio: P.) wniosła w dniu 22.02.2012 r. do tutejszego Sądu wniosek o podział majątku wspólnego z rozliczeniem nakładów poczynionych z majątku odrębnego na majątek wspólny, zgromadzonego w czasie trwania jej małżeństwa z uczestnikiem T. P.. We wniosku wnioskodawczyni wskazała, że w skład tego majątku wchodzi 1/ prawo własności nieruchomości gruntowej, działka nr (...) o powierzchni 0,1763 ha, zabudowanej budynkiem mieszkalnym wraz z garażem, położonej przy ul. (...) w C., dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...) o wartości 2.000.000 zł, 2/ prawo własności stanowiącego odrębną nieruchomość lokalu mieszkalnego nr (...) pow. 54,30 m² położonego przy ul. (...) w C., dla którego prowadzona jest księga wieczysta nr (...), wraz z udziałem w wysokości 837/10.000 w częściach wspólnych budynku i w prawie własności gruntu tj. działki nr (...) o powierzchni 0,0294 ha, objętej księgą wieczystą nr (...) o wartości ok. 300.000 zł, 3/ udział w wysokości 191/10.000 we współwłasności nieruchomości gruntowej tj. działki nr (...) o pow. 0,4137 ha położonej w C., dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...), zabudowanej m.in. budynkiem gospodarczym o pow. ok. 35 m² użytkowanym jako garaż, o wartości do ustalenia, 4/ udział w wysokości 210/10.000 we współwłasności nieruchomości gruntowej, tj. działki nr (...), położonej w C., dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...), o wartości do ustalenia, 5/ samochód osobowy m-ki V. (...) o wartości do ustalenia, 6/ samochód osobowy m-ki V. (...) o wartości do ustalenia, 7) samochód osobowy m-ki T. (...) o wartości 10.000 zł. Wnioskodawczyni wniosła też o ustalenie, że udziały w majątku wspólnym są równe oraz o dokonanie jego podziału poprzez przyznanie wnioskodawczyni na własność samochodu m-ki T. (...), a uczestnikowi postępowania pozostałych wymienionych składników majątku wspólnego uczestników z jednoczesnym zasądzeniem od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni stosownej spłaty. Wnioskodawczyni wniosła również o obciążenie uczestników po połowie kosztami postępowania. W uzasadnieniu wnioskodawczyni wskazała, że zawarty pomiędzy nią a uczestnikiem postępowania związek małżeński został rozwiązany wyrokiem rozwodowym Sądu Okręgowego w W.z dnia 20 października 2011 r., który uprawomocnił się z dniem 12 listopada 2011 r. W czasie jego trwania, zgodnie ze stanowiskiem wnioskodawczyni, małżonkowie nabyli wyliczone powyżej rzeczy. Wymienione nieruchomości gruntowe, lokale mieszkalne i samochody osobowe znajdują się w posiadaniu uczestnika, natomiast wnioskodawczyni użytkuje wymieniony samochód m-ki T. (...). Wnioskodawczyni wniosła również o uwzględnienie nakładów poczynionych z jej majątku osobistego na majątek wspólny w postaci spłacanych przez wnioskodawczynię rat na ww. samochód, które od momentu uprawomocnienia się wyroku rozwodowego wnioskodawczyni do chwili złożenia wniosku spłaciła w kwocie 2.479,40 zł.

W odpowiedzi na wniosek uczestnik postępowania wniósł o ustalenie, że w skład majątku wspólnego uczestników wchodzi wymienione przez wnioskodawczynię we wniosku nieruchomości oraz samochód m-ki T. (...), oraz wniósł o ustalenie nierównych udziałów uczestników postępowania w majątku wspólnym poprzez określenie ich wysokości w wymiarze 30 % udziału na rzecz wnioskodawczyni i 70 % udziału na rzecz uczestnika, o rozliczenie nakładów

uczestnika na majątek wspólny i zasądzenie spłat na jego rzecz od wnioskodawczynie, nie precyzując ich jednak w żaden sposób, oraz o obciążenie kosztami postępowania wnioskodawczynie. Uczestnik zaprzeczył by w skład majątku wspólnego uczestników wchodziły pojazdy m-ki V. (...)i V. (...), gdyż pierwszy z tych pojazdów wchodzi w skład jego majątku osobistego, a drugi z tych pojazdów został na mocy umowy darowizny syn uczestników postępowania. Uczestnik przyznał fakt i datę rozwiązania związku małżeńskiego uczestników i wskazuje, że rozwód został orzeczony z wyłącznej winy wnioskodawczynie. Uczestnik podniósł, że przez cały okres trwania małżeństwa pracował zawodowo w A., a w tym czasie wnioskodawczynie mieszkała w Polsce i nigdy nie podjęła pracy zawodowej, dlatego majątek stron został zbudowany tylko i wyłącznie w oparciu o ciężką pracę uczestnika. Uczestnik twierdził, że podczas jego pobytów poza granicami kraju, wnioskodawczynie nie dbała o majątek wspólny, kilka lat temu związała się z innym mężczyzną i to właśnie w ten związek wnioskodawczynie inwestowała ciężko zarabiane przez uczestnika pieniądze. Uczestnik zakwestionował też wycenę składników majątku wspólnego dokonaną przez wnioskodawczynie we wniosku, twierdząc że jest zawyżona.

W odpowiedzi wnioskodawczynie podniosła, że żądanie uczestnika ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym jest bezzasadne, wskazała że nie zaistniały przesłanki z art. 43 § 2 Kro. Podniosła, że nie jest prawdą jakoby uczestnik przez cały okres małżeństwa pracował w A., gdyż wyjazd uczestnika do pracy wA.nastąpił dopiero w maju 1990 r., a małżeństwo uczestników zostało zawarte w 1985 r. wnioskodawczynie podniosła, że od momentu wyjazdu uczestnika do A., ciężar zajmowania się domem i wychowywania dzieci w całości przejęła wnioskodawczynie oraz aby polepszyć stan finansowy rodziny, wielokrotnie podejmowała prace sezonowe (również w A.) oraz prace dorywcze, pracowała też w 1994 r. w przedszkolu, lecz na skutek nalegań uczestnika przerwała ją po upływie niespełna roku. Wnioskodawczynie w tym czasie podnosiła też swoje kwalifikacje zawodowe, uzyskując prawo jazdy i dyplom technik ekonomii, uczestnik jednak wołał, by całe swoje zaangażowanie kierowała w stronę domu i wychowywania dzieci, czego nigdy nie zaniedbywała. Ponadto wnioskodawczynie osobiście pracowała fizycznie i umysłowo przy budowie domu uczestników. Wnioskodawczynie w toku postępowania zaktualizowała też swoje roszczenie o rozliczenie nakładu osobistego na majątek wspólny podnosząc, że po ustaniu wspólności majątkowej uczestników tj. od listopada 2011 r. wpłaciła tytułem rat na spłatę kredytu na zakup samochodu m-ki T. (...)łącznie kwotę 7.438 zł.

W toku postępowania wnioskodawczynie zmieniła swoje stanowisko procesowe o tyle, że wniosła o dokonanie podziału majątku wspólnego uczestników w ten sposób, by wnioskodawczynie otrzymała na własność lokal mieszkalny uczestników nr (...) przy ul. (...) w C. wraz z udziałem w nieruchomości wspólnej, udział we współwłasności nieruchomości gruntowej zabudowanej garażem oraz udział we współwłasności nieruchomości gruntowej stanowiącej działkę nr (...) oraz samochód T. (...), zaś pozostałą nieruchomość zabudowaną domem mieszkalnym przy ul. (...) w C. oraz samochód osobowy m-ki V. (...) przyznać uczestnikowi. W dalszym toku postępowania wnioskodawczynie wniosła dodatkowo o ustalenie, że w skład majątku wspólnego wchodzi nabyte w trakcie małżeństwa i gromadzone w domu jednorodzinnym w C. przy ul. (...) wyposażenie domu w postaci telewizora plazmowego o aktualnej wartości 1.500 zł, łódówki o aktualnej wartości 900 zł, pralki (...) o aktualnej wartości 700 zł, oraz 4 opony zimowe do samochodu T. (...), o łącznej wartości 1.200 zł znajdujące się u uczestnika.

Dodatkowo uczestnik postępowania w jego toku pismem z dnia 16.06.2013 r. zgłosił do rozliczenia poczynione z majątku osobistego na majątek wspólny nakłady w postaci kredytu z dnia 10.07.1995 r. na kwotę 105.000 szylingów austriackich ((...)), kredytu z 1999 r. na budowę domu w wysokości 150.000 (...), kredytu z 2003 r. na budowę domu w wysokości 20.000 euro, kredytu z 2009 r. na budowę domu w wysokości 10.000 euro, a ponadto opłat eksploatacyjnych za wspólne nieruchomości stron tj. rachunki za mieszkanie w latach 2009 -2013 w łącznej kwocie 4.843,56 zł, rachunki za media za okres od września do sierpnia 2011 r. w łącznej kwocie 4.100,74 zł, podatek od nieruchomości za lata 2009-2011 w łącznej kwocie 2.087 zł, ubezpieczenie wspólnego mienia za lata 2008 – 2013, oraz kredyt na zakup kosiarki spalinowej zaciągnięty w dniu 5.06.2010 r. w kwocie 1.250 zł.

W odpowiedzi wnioskodawczynie wniosła o nie uwzględnienie ww. kwot jako nakładów uczestnika. Wnioskodawczynie wskazała, że kredyt zaciągnięty w dniu 10.07.1995 r. spłacony przez uczestnika nie podlega rozliczeniu m.in. dlatego, że kredyt ten został spłacony w trakcie małżeństwa ze środków pochodzących z majątku wspólnego, a uczestnik nie przedstawił żadnych dowodów na pobranie kredytu oraz sposób jego spłaty. Ponadto odnośnie

trzech kredytów, które uczestnik rzekomo zaciągnął na budowę domu, uczestnik nie wykazał, że spłata tych kredytów (wszystkich zaciągniętych w trakcie trwania wspólności majątkowej) nastąpiła ze środków należących do jego majątku osobistego, oraz jaka część kredytu, który jak twierdzi uczestnik nadal spłaca, została spłacona przez niego po ustaniu wspólności małżeńskiej, uczestnik nie przedstawił żadnych dokumentów potwierdzających zaciągnięcie tych kredytów, przeznaczenie uzyskanych z tego tytułu środków na budowę domu uczestników, spłatę ich z majątku osobistego, a w szczególności spłaty ostatniego ze wskazanych kredytów po ustaniu wspólności majątkowej uczestników. Odnośnie zgłoszonych przez uczestnika opłat wnioskodawczyni podniosła, że uczestnik nie przedstawił żadnych dowodów, by po ustaniu wspólności majątkowej uczestników poniósł samodzielnie opłaty mieszkaniowe, opłaty za media, podatek od nieruchomości, opłaty z tytułu ubezpieczenia nieruchomości, gdyż samo wyliczenie ich wysokości nie jest wystarczające dla weryfikacji zarówno faktu poniesienia tych opłat przez uczestnika jak również ich wysokości. Ponadto wyliczone przez uczestnika wydatki z ww. tytułu, jakie były dokonywane do daty ustania wspólności majątkowej uczestników, a więc w okresie trwania ich wspólności majątkowej nie są nakładami z majątku osobistego na majątek wspólny, o jakich mowa w art. 45 § 1 Kro, bowiem ich źródłem były środki pochodzące z majątku osobistego, gdyż uczestnik nie wykazał, że poniósł je w trakcie trwania małżeństwa z majątku osobistego. Odnośnie kredytu na zakup kosiarki spalinowej wnioskodawczyni zakwestionowała, że kredyt ten został spłacony po ustaniu wspólności majątkowej uczestników, gdyż uczestnik tego nie wykazał.

Pismem z dnia 04.09.2013 r. uczestnik wniósł o uwzględnienie w rozliczeniach wynikających z podziału majątku kredytu zaciągniętego przez uczestnika w dniu 15.12.2010 r. w kwocie 21.692,39 euro i przeznaczonego na majątek wspólny uczestników. Uczestnik podał, że aktualnie pozostała mu do spłaty kwota 9.000 euro. Ponadto uczestnik wniósł o rozliczenie wydatków poniesionych przez niego na ogrzewanie domu położonego przy ul. (...) w łącznej kwocie 2.670,39 zł. W odpowiedzi wnioskodawczyni podniosła, że nie sposób jest ustosunkować się do przedłożonej przez uczestnika dokumentacji, gdyż została sporządzona w języku niemieckim, z której przetłumaczone zostały jedynie 4 dokumenty, przy czym jeden z nich oznaczony jako „karta informacyjna do umowy przedwstępnej” został przetłumaczony jedynie w niewielkim fragmencie. Tymczasem uczestnik winien wykazać, że środki uzyskane z zaciągniętych kredytów zostały przeznaczone na majątek wspólny, a w szczególności na jakie konkretne wydatki zostały przeznaczone. Wnioskodawczyni ponownie pokreśliła, że uczestnik nie przedstawił dotąd dowodów jaką część kredytu (kredytów) przeznaczonych na majątek wspólny (w szczególności dom uczestników) spłacił po ustaniu wspólności małżeńskiej. Odnośnie zgłoszonej do rozliczenia kwoty 2.670,39 zł wnioskodawczyni podniosła, że o ile dokumentacja przedłożona przez uczestnika na tę okoliczność dotyczy kosztów ogrzewania, gdyż treść tych dokumentów nie jest jasna, to wynika z niej, że część wydatków na ten cel poniesiona została w trakcie małżeństwa, a więc nie może podlegać rozliczeniu z przyczyn już uprzednio wskazanych.

Bezsporne pomiędzy uczestnikami było że ich małżeństwo zostało rozwiązane przez rozwód z wyłącznej winy wnioskodawczyni wyrokiem Sądu Okręgowego w. W.20 października 2011 r., który uprawomocnił się z dniem 12 listopada 2011 r. Bezsporne było również (jako wynikające z wyraźnego lub milczącego ich przyznania przez każdego z uczestników - art. 229 i 230 k.p.c.), że w skład majątku wspólnego uczestników wchodzi:

- dom mieszkalny jednorodzinny tj. prawo własności nieruchomości gruntowej, działka nr (...) o powierzchni 0,1763 ha, zabudowanej budynkiem mieszkalnym wraz z garażem, położonej przy ul. (...) w C., dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...),

- mieszkanie tj. prawo własności stanowiącego odrębną nieruchomość lokalu mieszkalnego nr (...) pow. 54,30 m² położonego przy ul. (...) w C., dla którego prowadzona jest księga wieczysta nr (...), wraz z udziałem w wysokości 837/10.000 w częściach wspólnych budynku i w prawie własności gruntu tj. działki nr (...) o powierzchni 0,0294 ha, objętej księgą wieczystą nr (...),

- garaż tj. udział w wysokości 191/10.000 we współwłasności nieruchomości gruntowej tj. działki nr (...) o pow. 0,4137 ha położonej w C., dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...), zabudowanej m.in. budynkiem gospodarczym o pow. ok. 35 m² użytkowanym jako garaż,

- udział w drodze i terenach zielonych tj. udział w wysokości 210/10.000 we współwłasności nieruchomości gruntowej, tj. działki nr (...), położonej w C., dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...),

- ruchomości: telewizor plazmowy o aktualnej wartości 1.500 zł, lodówka o aktualnej wartości 900 zł, pralka (...) o aktualnej wartości 700 zł, oraz 4 opony zimowe do samochodu T. (...), o łącznej wartości 1.200 zł;

pozostające we władaniu uczestnika, oraz

- samochód osobowy m-ki T. (...) nr rej. (...) rok produkcji 2001 nr VIN (...), o wartości 10.000 zł, pozostający we władaniu wnioskodawcy.

Bezsporne na tej samej zasadzie było również, że wnioskodawcy po ustaniu wspólności majątkowej uczestników tj. od listopada 2011 r. wpłaciła tytułem rat na spłatę kredytu na zakup samochodu m-ki T. (...) łącznie kwotę 7.438 zł, co stanowi jej nakład z majątku osobistego na majątek wspólny.

Nadto w toku postępowania jego uczestnicy częściowo doszli do porozumienia co do tego, iż wskazywany przez wnioskodawczynię samochód m-ki V. (...) nie wchodzi w skład majątku wspólnego uczestników, gdyż został on darowany przez uczestników ich synowi, oraz że wartość samochodu V. (...), pozostający we władaniu uczestnika, wynosi 18.000 zł.

Uczestnicy pozostawali zatem ostatecznie w sporze co do wartości nieruchomości wchodzących w skład majątku wspólnego, przynależności samochodu m-ki V. (...) do majątku wspólnego, równości udziałów uczestników w majątku wspólnym oraz w kwestii nakładów uczestnika na majątek wspólny.

Sąd ustalił ponadto następujący stan faktyczny:

Wartość wchodzących w skład majątku wspólnego uczestników nieruchomości wynosi:

1/ domu mieszkalnego jednorodzinnego z garażem przy ul. (...) w C. – 598.300 zł,

2/ mieszkania nr (...) pow. 54,30 m² położonego przy ul. (...) w C. – 135.500 zł,

3/ garażu w ciągu garaży wielostanowiskowych o pow. ok. 35 m² – 21.200 zł,

4/ udziału w drodze i terenach zielonych, tj. działce nr (...) – 4.400 zł.

Nadto w skład majątku wspólnego uczestników, poza bezspornymi jego składnikami, wchodzi także prawo własności samochodu osobowego m-ki V. (...) nr rej. (...) nr VIN (...) rok produkcji 2005.

Dowód: - odpisy z ksiąg wieczystych nr (...) – k. 11-55, 113-160

- opinie biegłej sądowej z zakresu szacowania nieruchomości H. J. – k. 170-234

- informacja Starostwa Powiatowego w Ś. z dnia 07.11.2012 r. – k.167

- zeznania świadka L. B. – k.108,

- zeznania świadka A. B. – k.109,

- zeznania świadka K. B. – k.110,

- zeznania świadka Z. B. – k.110

Uczestnicy zawarli małżeństwo w 1985 r. i całego zgromadzonego majątku dorabiali się sami od początku małżeństwa. Biorąc ślub z uczestnikiem wnioskodawcy była już w ciąży i niedługo potem urodziła syna uczestników, a w

następnym roku dwoje kolejnych dzieci uczestników – bliźnięta. Z tego powodu wnioskodawczyni w tym czasie poświęcała czas na wychowywanie dzieci i zajmowanie się domem, gdyż uczestnik pracował przez wiele godzin dziennie i nie było go długo w domu. Uczestnik wyjechał do pracy za granicę do A.w maju 1990 r. i przez pół roku z uwagi na sprawy wizowe musiał tam przebywać bez przerwy. Później uczestnik zaczął przyjeżdżać ok. raz w miesiącu na weekendy. Kiedy uczestnik zakupił auto przyjeżdżał co 1-2 tygodnie na weekendy. Uczestnik pracował za granicą przez cały okres trwania małżeństwa uczestników, natomiast należał na wnioskodawczynię by ta zajmowała się domem i dziećmi raczej niż pracą zawodową. Mimo to wnioskodawczyni starała się zarobkować, gdy dzieci podrosły i poszły do szkoły, m.in. w ten sposób, że prowadziła handel odzieżą, również wyjeżdżając w tym celu za granicę n. W., a potem zajmowała się też hodowlą na sprzedaż zwierząt np. świń, nutrii. W międzyczasie podniosła też swoje kwalifikacje zawodowe, ukończyła liceum z maturą i dyplomem zawodowym technika rynku rolnego. Wnioskodawczyni pracowała również w latach 2003-2004 ramach tzw. prac interwencyjnych z urzędu pracy, gdzie była zarejestrowana jako bezrobotna, jako opiekunka w autobusie szkolnym oraz jako sprzątaczką w przedszkolu gdy dzieci tam chodziły. Od 2004 r. podjęła pracę w hotelu w K.jako barmanka-kelnerka, gdzie pracowała do 2009 r., kiedy to uczestnicy faktycznie się rozstali. W 1999 r. uczestnicy zakupili działkę pod przyszły dom przy ul. (...)w C.i wnioskodawczyni zajęła się organizacją budowy, także od strony niezbędnej dokumentacji, gdyż uczestnik stale pracował za granicą i przyjeżdżał tylko na weekendy. Wnioskodawczyni również prowadziła samą budowę, sama robiła niektóre prace budowlane, tj. rozładunek towarów, kopanie wykopów, zagospodarowanie ogrodu z pracami ziemnymi, malowanie domu. Również w mieszkaniu uczestników przy ul. (...)wnioskodawczyni robiła wszelkiego rodzaju remonty. Przez okres małżeństwa przy tych pracach pomagał wnioskodawczyni również jej ojciec, a jej matka pomagała jej w wychowywaniu dzieci, gdy wnioskodawczyni pracowała lub zajmowała się budową. Wnioskodawczyni nie korzystała ze zwolnień lekarskich na dzieci, gdyż dzieci były chore, opiekowali się nimi jej rodzice. W czasie małżeństwa wnioskodawczyni szła też dla dzieci ubrania.

Dowód: - zeznania świadek L. B. – k.108-190,

- zeznania świadka A. B. – k.109-110,

- zeznania świadka K. B. – k.110,

- zeznania świadka Z. B. – k.110-111,

- przesłuchanie wnioskodawczyni – k. 337-338,

- częściowo zeznania uczestnika – zapis na nośniku – k. 343

Sąd zważył ponadto:

Wniosek podlegał uwzględnieniu.

Z uwagi na fakt, że małżeńska wspólność majątkowa pomiędzy uczestnikami ustała w wyniku wyroku rozwodowego, który uprawomocnił się w dniu 12.11.2011 r., do rozpoznawania wniosku zastosowanie miały właściwe przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 17.06.2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych ustaw (Dz. U. z 2004 r., nr 162, poz.1691). Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 5 ust.5 pkt 3 ww. ustawy przepisy dotychczasowe stosuje się tylko do podziału majątku wspólnego małżonków i do zwrotu wydatków i nakładów dokonanych z majątku wspólnego na majątek osobisty lub z majątku osobistego na majątek wspólny, jeżeli wspólność majątkowa małżeńska ustała przed wejściem w życie tej ustawy.

Zgodnie z art. 31 § 1 Kro z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny), a przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków. Powyższy stosunek majątkowy jest więc stosunkiem ściśle związanym z okresem trwania związku małżeńskiego i jako taki, wraz z nim ulega rozwiązaniu. W myśl zaś art.

567 § 1 Kpc w postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami sąd rozstrzyga także o żądaniu ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym oraz o tym, jakie wydatki, nakłady i inne świadczenia z majątku wspólnego na rzecz majątku osobistego lub odwrotnie podlegają zwrotowi. Powyższa regulacja stanowi zatem jedynie ogólny zakres postępowania prowadzonego w zakresie stosunków majątkowych byłych małżonków. Regulację szczegółową tej kwestii stanowią zaś odpowiednio stosowane przepisy o dziale spadku, a więc art. 680-689 Kpc, które nadto w swojej treści odwołują się do przepisów o zniesieniu współwłasności (art. 617-625 Kpc). Problematykę wspólności majątku oraz podziału majątku regulują zatem uzupełniająco, oprócz spraw wprost uregulowanych w Kodeksie rodzinnym i opiekuńczym, również przepisy art. 1035 – 1046 Kc w sferze materialno-prawnej z odesłaniem do przepisów art. 195-221 Kc, dotyczącymi zniesienia współwłasności.

W zakresie określenia grupy składników stanowiących majątek wspólny uczestników postępowania Sąd uznał, że zaliczyć do nich należy, poza elementami bezspornymi, także prawo własności samochodu osobowego m-ki V. (...) nr rej. (...) nr VIN (...) rok produkcji 2005. Sąd uznał za bezpodstawne w tym zakresie twierdzenia uczestnika, że tenże samochód stanowi jego majątek osobisty, gdyż okoliczność przeciwna wynika ze zgodnych wzajemnie zeznań świadków L., A., K. i Z. B., a uczestnik nie wykazał, by ten pojazd, nabyty niewątpliwie w czasie trwania wspólności majątkowej uczestników, został przez niego pozyskany do majątku osobistego w rozumieniu art. 33 Kro. Z ww. art. 31 Kro wynika zaś, że co do zasady do majątku wspólnego należą wszystkie inne przedmioty majątkowe, z wyjątkiem tych, które zostały enumeratywnie wskazane w art. 33 Kro jako składniki majątku osobistego. W myśl bowiem podstawowej, generalnej reguły, wyrażonej w art. 31 § 1 zd. pierwsze Kro należy zaliczać do majątku wspólnego te przedmioty majątkowe, które zostały nabyte w czasie trwania wspólności zarówno przez oboje, jak i jedno z małżonków i to niezależnie od środków, za które zostały nabyte, a które nie zostały na określonej podstawie wyraźnie zaliczone do majątku osobistego. Stanowisko to jest ugruntowane w judykaturze; por. postanowienie SN z dnia 18 stycznia 2008 r., V CSK 355/07, LEX nr 371389, wskazujące, że wobec domniemania przynależności do majątku wspólnego przedmiotów nabytych w czasie wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich, ciężar dowodu odmiennego stanu rzeczy, czyli przynależność takich przedmiotów do majątku osobistego spoczywa na zainteresowanym tym faktem małżonku. Samo zatem złożenie oświadczenia wiedzy przez takiego małżonka w treści czynności prawnej nabycia danego przedmiotu (np. w umowie nabycia udziału we własności nieruchomości), iż kupna udziału dokonuje z majątku osobistego, nie jest wystarczające, ponieważ nie jest to „równoznaczne z przesądzeniem o jego prawdziwości i prawnej skuteczności”, dlatego, że o składzie majątku osobistego każdego z małżonków przesądza ustawodawca „a nie wola, czy wyobrażenia któregośkolwiek z małżonków”, ani to, czy stroną czynności są oboje, czy też jedno z małżonków, por. postanowienie SN z dnia 3 grudnia 2009 r., II CSK 273/09, LEX nr 551106; por. także wyrok WSA w Gliwicach z dnia 7 grudnia 2009 r., I SA/Gl 381/09, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>, wskazujące na znaczenie całokształtu okoliczności nabycia danego przedmiotu.

Dokonując ustaleń faktycznych odnośnie wartości składników majątku wspólnego uczestników postępowania, których wartość była sporna tj. nieruchomości Sąd oparł się na dowodzie w postaci opinii biegłej z zakresu szacowania nieruchomości H. J., niekwestionowanej zresztą przez uczestników. Jej wiarygodność wynikała z faktu, że w granicach możliwej dla Sądu oceny tej opinii, nie było podstaw do uznania jej za błędną lub wadliwą przez pryzmat logiki, wiedzy powszechnej i zasad oświadczenia życiowego.

Zgodnie z art. 43 Kro oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym; jednakże z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym każdy z nich przyczynił się do powstania tego majątku; przy ocenie, w jakim stopniu każdy z małżonków przyczynił się do powstania majątku wspólnego, uwzględnia się także nakład osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym. Kodeks rodzinny wprowadza zatem zasadę, będącą zarazem domniemaniem równości udziałów w majątku wspólnym. W orzecznictwie sądowym wskazuje się, że (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 28 kwietnia 1972 r. III CRN 626/71, LEX nr 7084), taka zasada odpowiada normalnemu układowi stosunków wzajemnych w małżeństwie", a majątek wspólny "jest z reguły owocem wspólnym starań obojga małżonków, niezależnie od tego, w jakiej postaci starania te przejawiają się". Przepis art. 43 § 2 k.r.o. wskazuje

dwie przesłanki ustalenia nierównych udziałów, które muszą wystąpić łącznie, a mianowicie ważne powody oraz różny stopień przyczynienia się każdego z małżonków do powstania majątku wspólnego (postanowienie SN z dnia 21 listopada 2002 r., III CKN 1018/00, LEX nr 77054). W doktrynie prawniczej (tak m.in. T. Sokołowski w Komentarzu do Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego pod red. H. Doleckiego i T. Sokołowskiego, 2010) wskazuje się, że te powody dotyczą oceny, kwalifikacji zachowania drugiego małżonka oraz spowodowanych przez niego takich stanów rzeczy, które stanowią przyczynę niższej wartości majątku wspólnego niż ta, która wystąpiłaby, gdyby postępował właściwie. Chodzi tutaj przede wszystkim o nieprawidłowe, rażące lub uporczywe nieprzyczynianie się do zwiększania majątku wspólnego, pomimo posiadanych możliwości zdrowotnych i zarobkowych. Z drugiej jednak strony nieprawidłowe postępowanie polegać może na rażącym i odbiegającym od obiektywnych wzorców braku staranności o zachowanie istniejącej już substancji majątku wspólnego. Nie stanowią jednak ważnych powodów okoliczności niezależne od małżonka i przez niego niezawinione, w szczególności związane z nauką, chorobą czy bezrobociem (M. Sychowicz (w:) K. Piasecki (red.), Kodeks rodzinny i opiekuńczy, 2006, s. 232). W myśl ustalonego orzecznictwa SN, za ważne uznane mogą być takie tylko powody, których doniosłość wynika z zasad współżycia społecznego (postanowienie SN z dnia 28 kwietnia 1972 r., III CRN 626/71, LEX nr 7084). Wskazał także trafnie SN, że: "Przy ocenie istnienia "ważnych powodów" w rozumieniu art. 43 k.r.o. należy mieć na uwadze całokształt postępowania małżonków w czasie trwania wspólności majątkowej w zakresie wykonywania ciężących na nich obowiązków względem rodziny, którą przez swój związek założyli" (postanowienie SN z dnia 5 października 1974 r., III CRN 190/74, LEX nr 7598). Ocena ważnych powodów musi być zatem kompleksowa, ponieważ częściowe tylko negatywne postępowanie może być skutecznie skompensowane inną, pozytywną formą aktywności, kształtującą majątek wspólny. Ważnych powodów, o których mówi art. 43 k.r.o., nie należy utożsamiać z ważnymi powodami w rozumieniu art. 52 § 1 k.r.o. (postanowienie SN z dnia 27 czerwca 2003 r., IV CKN 278/2001, OSNC 2004, nr 9, poz. 146). Jak wskazano niżej w uwagach do art. 52 k.r.o., ważnymi powodami w rozumieniu art. 52 § 1 k.r.o. są okoliczności mające majątkowy charakter. Te ważne powody mogą w szczególności stanowić takie sytuacje jak to, że małżonkowie żyją w rozłączeniu i zupełnie samodzielnie nabywają poszczególne przedmioty majątkowe, a także okoliczność trwonienia wspólnego majątku, alkoholizm, narkomania, hazard, wreszcie brak przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb rodziny czy dokonywanie zbyt ryzykownych operacji finansowych. Jak wskazuje Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 27 czerwca 2003 r., w art. 43 § 2 k.r.o., "okoliczności natury majątkowej mieszczą się już w niejednakowym przyczynianiu się małżonków do powstania majątku wspólnego, ważnymi powodami są zaś względy natury etycznej, które sprawiają, że w danych okolicznościach równość udziałów małżonków w majątku wspólnym wyraźnie kolidowałaby z zasadami współżycia społecznego". Sąd Najwyższy wskazuje także, że "w porównaniu ze zniesieniem wspólności ustawowej decyzja o ustaleniu nierównych udziałów w majątku wspólnym powoduje znacznie poważniejsze skutki. W pierwszym wypadku oboje małżonkowie zachowują swoje jednakowe uprawnienia do majątku wspólnego, tyle tylko, że skonkretyzowane w postaci równych udziałów, w drugim natomiast uprawnienia jednego z małżonków ulegają zwiększeniu, uprawnienia zaś jego współmałżonka - ograniczeniu, a nawet mogą być całkowicie wyeliminowane wskutek pozbawienia go udziału w majątku wspólnym. To przemawia za bardziej restryktywną wykładnią "ważnych powodów" w rozumieniu art. 43 § 2 k.r.o." Nadto należy zauważyć, że przepis art. 43 § 3 k.r.o. stanowi, że ustalając nierówne udziały małżonków w majątku wspólnym sąd ma obowiązek uwzględnienia nakładu osobistej pracy przy wychowywaniu dzieci oraz we wspólnym gospodarstwie domowym. Przepis ten wysławia więc szczególną zasadę nakazującą, aby przy stosowaniu art. 43 § 2 k.r.o. zawsze uwzględniać nakład tej pracy małżonka. Nadto skoro przepis art. 43 k.r.o. stanowi także podstawę do przyjęcia domniemania równego przyczynienia się obojga małżonków do powstania majątku wspólnego, to w związku z tym na małżonku wnoszącym o ustalenie nierównych udziałów spoczywa ciężar dowodu, że stopień jego przyczynienia się był większy. Dowód dotyczący różnego stopnia przyczynienia się dotyczy przede wszystkim skutku postępowania małżonków i nie może ograniczać się do wykazania tylko zbyt niskiej staranności o powiększanie majątku.

W niniejszej sprawie Sąd ustalił w pkt II postanowienia, że wnioskodawczyni i uczestnik mają równe udziały w majątku wspólnym, albowiem z ustalonego stanu faktycznego nie wynika, wbrew twierdzeniom uczestnika, że stopień przyczynienia się przez niego do powstania majątku wspólnego był znacznie wyższy niż wnioskodawczyni. W tym zakresie Sąd odmówił wiarygodności twierdzeniom uczestnika, w szczególności że wnioskodawczyni „inwestowała” pieniądze zarobione przez uczestnika w swój nowy związek, powstały kilka lat temu, gdyż uczestnik nie zaferował

na tę okoliczność żadnego dowodu, a wnioskodawczyni temu zaprzeczyła, co każe uznać twierdzenia uczestnika w tym zakresie za gołosłowne. Tym samym uczestnik nie wykazał ważnych powodów z art. 43 § 2 Kro przy rozumieniu ich jak względów natury etycznej czy innej niemajątkowej, dla których winno było nastąpić ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym. Nie może takim ważnym powodem być jedynie fakt, że małżeństwo uczestników zostało rozwiązane przez rozwód z winy wnioskodawczyni. Uczestnik nie wykazał bowiem, by wina wnioskodawczyni w doprowadzeniu do rozkładu małżeństwa uczestników wpłynęła w jakikolwiek istotny sposób na to, że majątek uczestnik się zmniejszył lub nie powstał w większym rozmiarze. Brak jest też wynikających z ustalonego stanu faktycznego przesłanek pozwalających na ustalenie, że stopień przyczynienia się uczestnika do powstania majątku uczestnika był znacząco wyższy niż wnioskodawczyni. Podstawą ustalenia w niniejszej sprawie nierównych udziałów nie może być fakt, że to głównie uczestnik zarabiał środki pieniężne na utrzymanie rodziny uczestników i powiększanie jej majątku. Nierówność zarobków uczestnika i wnioskodawczyni wynikała bowiem z ustalonego między uczestnikami podziału ról w rodzinie, w której uczestnik wziął na siebie zarabianie za granicą środków pieniężnych na utrzymanie rodziny, a wnioskodawczyni wzięła na siebie, przy pomocy też swoich rodziców, obowiązek szeroko rozumianego zajmowania się domem i wychowywania trójki dzieci uczestników, przez co również przyczyniała się do powstania majątku wspólnego (art. 43 § 3 Kro). Ponadto wnioskodawczyni nie poprzestawała na zajmowaniu się domem i dziećmi, lecz również podejmowała w miarę możliwości różne prace zarobkowe czy pomnażające majątek uczestników (np. hodowla zwierząt na sprzedaż), a także podniosła swoje kwalifikacje zawodowe, jak również zajmowała się w każdym aspekcie budową domu uczestników czy remontami mieszkania.

Podziału majątku wspólnego Sąd dokonał na podstawie art. 622 § 2 Kpc w zw. z art. 688 Kpc, w zw. z art. 567 § 3 Kpc w niniejszej sprawie kierując się sprecyzowanym ostatecznie wnioskiem wnioskodawczyni, któremu nie sprzeciwił się ostatecznie uczestnik. Z tego względu w pkt III postanowienia Sąd przyznał wnioskodawczyni lokal mieszkalny, osobny garaż oraz udział w drodze i terenach zielonych nieruchomości bezpośrednio sąsiadującej z nieruchomością, na której posadowiony jest budynek, w którym znajduje się lokal mieszkalny uczestników, gdyż te składniki stanowią naturalną całość mieszkalno-użytkową, oraz posiadany przez nią samochód m-ki T. (...). Uczestnikowi Sąd przyznał nieruchomość zabudowaną domem jednorodzinny z garażem, samochód m-ki V. (...) oraz ustalone ruchomości stanowiące majątek wspólny uczestników, a stanowiące wyposażenie domu przyznanego uczestnikowi. Wyjątek od tej zasady stanowią ruchomości w postaci 4 opon zimowych do samochodu T. (...), gdyż wobec tego, że to wnioskodawczyni używa tego pojazdu i przypada on w podziale majątku jej, naturalne i zdroworozsądkowe jest, że ww. przedmioty powinny być przyznane wnioskodawczyni, a ponieważ ruchomości te nie znajdują się w jej posiadaniu, Sąd na podstawie art. 624 zd. 2 Kpc nakazał ich wydanie uczestnikowi, który to obowiązek zaktualizuje się z momentem ewentualnej prawomocności postanowienia podziałowego w tym zakresie, wobec braku konieczności wyznaczenia ku temu jakiegось specjalnego terminu.

Jednocześnie z uwagi na ustalenie równych udziałów w majątku wspólnym uczestników, Sąd w związku z brzmieniem art. 212 § 1 k.c. zobowiązany był do ustalenia wysokości dopłaty przysługującej wnioskodawczyni, w związku z przyznaniem uczestnikowi na własność składników majątkowych, wchodzących dotychczas w skład majątku wspólnego, o większej wartości niż składniki przyznane wnioskodawczyni. Dopłata ta, ze względu na ogólną wartość składników majątkowych wnoszącą 791.700 zł i przyznaniem uczestnikowi składników majątkowych o wartości 619.400 zł a wnioskodawczyni jedynie 172.300 zł, wynosi 223.550 zł. W ostatecznym rozliczeniu należało ją jednak skorygować o rozliczenie wykazanych nakładów i wydatków dokonanych ewentualnie przez uczestników z ich majątków osobistych na majątek wspólny. Po takiej też korekcie kwota ta występuje w pkt. V sentencji postanowienia. W postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej następuje bowiem rozliczenie nakładów i wydatków dokonanych przez każde z małżonków (lub byłych małżonków) zarówno w okresie do ustania wspólności majątkowej (jeżeli zostały poczynione z majątków osobistych uczestników, gdyż bez wątplenia nie podlegają rozliczeniu nakłady i wydatki poczynione w istocie z majątku wspólnego na majątek wspólny) jak i w okresie od ustania wspólności do chwili podziału majątku wspólnego. W tym drugim przypadku nie ma jednak zastosowania art. 45 Kro (który ma zastosowanie do rozliczenia nakładów i wydatków poczynionych z majątku wspólnego na majątek odrębny (osobisty) i z majątku odrębnego (osobistego) na majątek wspólny w czasie trwania wspólności ustawowej małżeńskiej) lecz do takich wydatków i nakładów mają odpowiednie zastosowanie przepisy Kodeksu

postępowania cywilnego o współwłasności w częściach ułamkowych. Podstawę procesową dokonania rozliczeń stanowią art. 567 § 1 w zw. z art. 686 Kpc, zaś materialno-prawną podstawą tego rodzaju żądania stanowi art. 207 Kc. Zgodnie z tym przepisem pożytki i inne przychody z rzeczy wspólnej przypadają współwłaścicielom w stosunku do wielkości udziałów; w takim samym stosunku współwłaściciele ponoszą wydatki i ciężary związane z rzeczą wspólną. W świetle powyższego dla skuteczności żądań kreowanych na wskazanej podstawie prawnej w odniesieniu do ciężarów jest wykazanie, iż ów ciężar był związany z rzeczą wspólną. Roszczenie o rozliczenie długów spłaconych po ustaniu wspólności majątkowej ma przy tym charakter ściśle procesowy i obowiązuje tu z pełnymi tego konsekwencjami reguła dowodowa wyrażona w art. 6 Kc, zgodnie z którą ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Zgodnie bowiem z zasługującymi na aprobatę poglądami doktryny (tak np. T. Żyźnowski, Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego, Lex, 2011) i orzecznictwem sądowym rozstrzygnięcie o roszczeniach określanych w art. 686 Kpc, pozostających w związku z przeprowadzonym działem, nie należą do zakresu podejmowanych z urzędu przez sąd w postępowaniu o dział spadku (np. postanowienie SN z dnia 27 stycznia 1970 r., III CRN 527/69, OSNCP 1970, nr 9, poz. 164 i uzasadnienie uchwały SN z dnia 13 lutego 1970 r., III CZP 97/69, OSPiKA 1971, z. 9, poz. 167, z glosą B. Dobrzańskiego). Również w najnowszym orzecznictwie sądowym wskazuje się, że w przypadku zwrotu nakładów z majątku osobistego (odrębnego) na majątek wspólny konieczny jest wniosek uprawnionego zgłoszony w postępowaniu w pierwszej instancji z dokładnym określeniem żądania (zob. postanowienie SN z dnia 16 października 1997 r., II CKN 395/97, LEX nr 50532; postanowienie SN z dnia 2 października 2003 r., V CK 239/02, LEX nr 1130187).

Uzasadnione było żądanie wnioskodawczynie uwzględnienia nakładu z jej majątku osobistego na majątek wspólny w postaci spłat rat kredytu zaciągniętego na zakup samochodu T. (...), dokonanych po rozwodzie uczestników w kwocie 7.438 zł, z tego powodu Sąd ustalił fakt poniesienia przez wnioskodawczynię tego nakładu w pkt IV postanowienia, co oznacza że wnioskodawczynie może żądać od uczestnika zwrotu 1/2 z ww. kwoty (zgodnie z udziałem w majątku wspólnym), a więc kwoty 3.719 zł. Natomiast oddaleniu ulegało analogiczne żądanie uczestnika. Przede wszystkim żądanie uczestnika należy uznać za spóźnione. Wprawdzie w odpowiedzi na wniosek uczestnik zawarł wniosek dosłownie „o rozliczenie nakładów uczestnika na majątek wspólny”, jednak nie sprecyzował go wówczas w żaden sposób, a jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 4 kwietnia 2012 r., I CSK 323/11, LEX nr 1164719, o zwrocie wydatków i nakładów na majątek wspólny „sąd orzeka wyłącznie na wniosek zgłoszony w postępowaniu w pierwszej instancji, a domagający się ich zwrotu zobowiązany jest dokładnie określić te żądania, zgodnie z art. 187 § 1 pkt 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.”, a tymi żądaniami sąd jest związany. Ponieważ prowadzone w okresach między kolejnymi rozprawami rozmowy ugodowe uczestników nie dały rezultatu, Sąd zobowiązał uczestników postępowania na podstawie art. 207 § 3 Kpc w poprzednim brzmieniu (które miało zastosowanie z uwagi na datę wniesienia wniosku w niniejszej sprawie) do wniesienia do dnia 22 sierpnia 2012 r. pism procesowych, w których wskażą wszystkie twierdzenia, zarzuty i dowody pod rygorem utraty prawa ich powoływania w toku dalszego postępowania. W określonym terminie uczestnik, choć był w tym czasie nieprzerwanie reprezentowany przez adwokata, nie sprecyzował w żaden sposób swojego żądania rozliczenia nakładów na majątek wspólny, a uczynił to dopiero niemal rok później, pismami z 16.06.2013 r. i 04.09.2013 r., nie wykazując, że nie mógł tego uczynić w określonym przez Sąd terminie. Z uwagi na ściśle procesowy charakter tego żądania i brak orzekania w tym zakresie przez sąd z urzędu, należało zastosować do niego procesową sankcję z dawnego art. 207 § 3 Kpc, co powoduje, że uczestnik utracił prawo powoływania twierdzeń, zarzutów i dowodów na okoliczność nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny w toku dalszego postępowania.

Nawet jednak gdyby przyjąć, że uczestnik zgłosił dostatecznie sprecyzowane żądanie rozliczenia nakładów w odpowiednim terminie, żądanie uczestnika również ulegałoby oddaleniu. Podzielić należy bowiem stanowisko wnioskodawczynie, że kredyt zaciągnięty w dniu 10.07.1995 r. spłacony przez uczestnika nie podlega rozliczeniu m.in. dlatego, że kredyt ten został spłacony w trakcie małżeństwa ze środków pochodzących z majątku wspólnego, gdyż uczestnik nie wykazał w żaden sposób, by kredyt ten został spłacony z jakiegoś majątku osobistego uczestnika a nadto nie przedstawił żadnych dowodów spłatę kredytu. Ponadto odnośnie trzech kredytów, które uczestnik rzekomo zaciągnął na budowę domu, uczestnik nie wykazał, że spłata tych kredytów (wszystkich zaciągniętych w trakcie trwania wspólności majątkowej) nastąpiła ze środków należących do jakiegoś jego majątku osobistego, oraz jaka część

kredytu, który jak twierdzi uczestnik nadal spona, została spona przez niego po ustaniu wspólności małżeńskiej, uczestnik nie przedstawił żadnych dokumentów potwierdzających, przeznaczenie uzyskanych z tego tytułu środków na budowę domu uczestników, spłatę tych kredytów w ogóle i jednocześnie spłatę ich z majątku osobistego, a w szczególności spłaty ostatniego ze wskazanych kredytów po ustaniu wspólności majątkowej uczestników. Odnośnie zgłoszonych przez uczestnika opłat słusznie wnioskodawczyni podniosła, że uczestnik nie przedstawił żadnych dowodów, by po ustaniu wspólności majątkowej uczestników poniósł samodzielnie opłaty mieszkaniowe, opłaty za media, podatek od nieruchomości, opłaty z tytułu ubezpieczenia nieruchomości, gdyż samo wyliczenie ich wysokości nie jest wystarczające dla weryfikacji zarówno faktu poniesienia tych opłat przez uczestnika jak również ich wysokości, wobec zaprzeczenia tym faktom przez wnioskodawczynię. Ponadto wyliczone przez uczestnika wydatki z ww. tytułu, jakie były dokonywane do daty ustania wspólności majątkowej uczestników, a więc w okresie trwania ich wspólności majątkowej nie są nakładami z majątku osobistego na majątek wspólny, o jakich mowa w art. 45 § 1 Kro, bowiem ich źródłem nie były środki pochodzące z majątku osobistego, gdyż uczestnik nie wykazał, że poniósł je w trakcie trwania małżeństwa z majątku osobistego. Odnośnie kredytu na zakup kosiarki spalinowej wnioskodawczyni zakwestionowała, że kredyt ten został spona po ustaniu wspólności majątkowej uczestników, a zatem obowiązkiem procesowym uczestnika było wykazanie tej okoliczności, czego jednak nie uczynił.

Podzielić należy również stanowisko wnioskodawczyni odnośnie sprecyzowanego, jak się wydaje, żądania uczestnika rozliczenia nakładów zawartego w jego piśmie z 04.09.2013 r. Słusznie bowiem wnioskodawczyni podniosła, że nie sposób jest ustosunkować się do przedłożonej przez uczestnika przy tym piśmie dokumentacji, gdyż została sporządzona w języku niemieckim, z której przetłumaczone zostały jedynie 4 dokumenty, przy czym jeden z nich oznaczony jako „karta informacyjna do umowy przedwstępnej” został przetłumaczony jedynie w niewielkim fragmencie. Z przedłożonych przez wnioskodawcę dokumentów wynika co najwyżej fakt zaciągnięcia pewnych zobowiązań finansowych, czy stan jakiegoś konta bankowego na określony dzień. Tymczasem uczestnik winien wykazać, że środki uzyskane z zaciągniętych kredytów zostały po pierwsze spona (gdzie przedmiotem podziału majątku wspólnego nie mogą być same zobowiązania finansowe, gdyż majątkiem wspólnym małżonków są aktywa, a nie pasywa (por. uzasadnienie uchwały składu 7 sędziów SN z dnia 25 marca 1994 r., III CZP 182/93, OSNC 1994, nr 7-8, poz. 146; zob. także uzasadnienie postanowienia SN z dnia 29 września 2011 r., IV CSK 632/10, LEX nr 1119551), a po drugie, że zostały one przeznaczone na majątek wspólny, a w szczególności na jakie konkretne wydatki zostały przeznaczone, czego uczestnik nie dokonał. Słusznie wnioskodawczyni podkreślała, że uczestnik nie przedstawił dowodów jaką część kredytu (kredytów) przeznaczonych na majątek wspólny (w szczególności dom uczestników) spłacił po ustaniu wspólności małżeńskiej. Odnośnie zgłoszonej do rozliczenia kwoty 2.670,39 zł wnioskodawczyni słusznie podniosła, że z dokumentacji przedłożonej przez uczestnika na tę okoliczność nie wynika wprost, że dotyczy kosztów ogrzewania wspólnego domu uczestników, gdyż z treści tych dokumentów to nie wynika, a ponadto że część wydatków na ten cel poniesiona została w trakcie małżeństwa, a więc nie może podlegać rozliczeniu z przyczyn już uprzednio wskazanych.

Biorąc pod uwagę powyższe w związku z tym, że wnioskodawczyni Sąd przyznał składniki majątku o łącznej wartości o 223.550 zł niższej niż wartość składników majątku przyznanych uczestnikowi oraz ze względu na poczynione przez wnioskodawczynię nakłady na ten majątek w łącznej kwocie 7.438 zł, czego połowa wnosi 3.719 zł, w pkt. V sentencji postanowienia należało zasądzić od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kwotę 227.269 zł (223.550 zł + 3.719 zł) tytułem rozliczenia dopłaty do udziału wnioskodawczyni w majątku wspólnym i nakładów poniesionych przez wnioskodawczynię, a wniosek uczestnika o rozliczenie zgłoszonych przez niego nakładów oddalił jako bezzasadny. Kierując się art. 212 § 3 k.p.c. Sąd ustalił termin płatności dopłaty do wartości udziału wnioskodawczyni w majątku wspólnym na okres 1 roku od dnia prawomocności niniejszego postanowienia, uznając że ten okres będzie wystarczający dla uczestnika, by zgromadzić odpowiednie środki na spłatę wnioskodawczyni (np. poprzez zaciągnięcie kredytów hipotecznych na przyznanej mu nieruchomości), a jednocześnie uwzględni interes wnioskodawczyni w uzyskaniu możliwie szybkiej dopłaty jej udziału.

W zakresie w jakim w toku postępowania wnioskodawczyni cofnęła za zgodą uczestnika wnioszek o objęcie podziałem majątku samochodu m-ki V. (...), postępowanie stało się bezprzedmiotowe i w tym zakresie w pkt VI postanowienia Sąd umorzył postępowanie (art. 355 § 1 w zw. z art. 13 § 2 Kpc).

W pkt VII postanowienia Sąd orzekł o kosztach postępowania mając na uwadze art. 520 § 3 zd.1 oraz zakres żądania wnioskodawczyni w zakresie zwrotu kosztów postępowania. W orzecznictwie wyrażono bowiem zasługujący na aprobatę pogląd, iż Żądanie przez jednego z uczestników postępowania o podział majątku wspólnego ustalenia nierównych udziałów w tym majątku uzasadnia - przy sprzeciwie drugiego uczestnika - przyjęcie sprzeczności interesów, o której mowa w art. 520 § 2 i 3 k.p.c. (postanowienie SN z 19.11.2010 r., III Cz 47/10, Lex nr 970082). Żądanie uczestnika ustalenia nierównych udziałów okazało się nieuzasadnione, stąd uczestnik winien zwrócić wnioskodawczyni połowę wydatków poniesionych przez wnioskodawczynię w toku postępowania na koszty wynagrodzenia biegłej z zakresu wyceny nieruchomości tj. kwotę 1.407,09 zł (1/2 z 2.814,18 zł).

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.